

UNIVERSALITATE ȘI SELECTIVITATE ÎN ACORDAREA PRESTAȚIILOR FAMILIALE ÎN ROMÂNIA. COMPARAȚII CU ALTE ȚĂRI

dr. Constantin Grigorescu

1. Mărimea familiei și veniturile medii pe o persoană

O problemă esențială a protecției sociale în România o reprezintă prestațiile familiale, cu deosebire a acelor pentru familiile cu un număr mare de copii. Acuitatea problemei apare nu numai ca urmare a faptului că un copil în plus atrage cheltuieli suplimentare, dar și ca urmare a faptului că în multe cazuri îngrijirea copiilor frânează formarea profesională a femeilor sau promovarea lor în trepte superioare de salarizare; mai mult, în unele situații femeile sunt nevoite să părăsească locul de muncă și să-și consacre întreaga activitate în gospodăria casnică. În anul 1992, spre exemplu, în familiile formate din doi adulți și un copil 73,8% din familiile respective

au 2 salariați, pe când în familiile formate din 2 adulți și 3 copii, numai 65,1% au 2 salariați.

Evident asemenea situații au efecte negative asupra nivelului veniturilor familiilor cu mulți copii și, respectiv asupra posibilității satisfacerii trebuințelor lor vitale.

O mărturie în această privință o constituie datele privind veniturile familiilor de salariați din bugetele de familie, întocmite de Comisia Națională pentru Statistică.

Din date rezultă că, pe măsură ce dimensiunea familiilor de salariați crește, nivelul veniturilor pe un membru de familie scade.

Tabelul nr.1

**NIVELUL VENITURILOR MEDII LUNARE TOTALE NOMINALE
PE O PERSOANĂ, PE GRUPE, DUPĂ MĂRIMEA FAMILIEI ȘI
SARCINILE FAMILIALE, ÎN ANUL 1992**

Familii formate din:	Venituri totale nominale		din care: salarii	
	lei	%	lei	%
1 adult și 1 copil	15924	100,0	11847	100,0
1 adult și 2 copii	11366	71,4	7794	65,8
1 adult și 3 copii	7757	48,7	4830	40,8
2 adulți și 1 copil	16844	100,0	13136	100,0
2 adulți și 2 copii	13596	80,7	10593	80,6
2 adulți și 3 copii	10332	61,3	7330	55,8

Pe lângă salarii, veniturile totale nominale mai cuprind: a) veniturile din munca în agricultură, meserii, transporturi și alte sectoare de activitate; b) contravaloarea

unor bunuri și servicii primite gratuit de la unitățile publice (de stat), mixte și cooperatiste și c) alocații, pensii, burse și ajutoare.

Urmare a inflației galopante din ultimul timp, cifrele absolute din 1993 sunt evident cu totul altele decât cele din 1992. Ca atare, dat fiind obiectivele analizei, în cele ce urmează ne vom referi cu deosebire la mărimile relative din tabel.

Veniturile medii pe o persoană, atât în familiile cu un adult, cât și în cele cu doi adulți, scad pe măsura creșterii numărului de copii. Un caz aparte îl reprezintă familiile în care există numai o persoană adultă (practic familiile monoparentale) și unde nivelul relativ al venitului mediu pe un membru de familie este mai mic decât în familiile cu 2 adulți. La capitolul venituri totale diferențele în minus sunt de: 5,5% în familiile cu 1 copil; 16,4% în familiile cu 2 copii și 24,9% în familiile cu 3 copii. La capitolul salarii diferențele respective sunt și mai accentuate și anume: 9,8%; 25,4% și 34,1%. Subliniem totodată că și în cadrul aceluiași tip de familie scăderile de venituri în funcție de numărul de copii sunt mai accentuate în familiile monoparentale; respectiv la familiile cu 3

copii față de cele cu un singur copil, nivelul relativ al venitului este de 40,8% la salarii și de 48,7%, la venituri totale, în timp ce la familiile cu doi adulți nivelurile amintite sunt de 55,8% și 61,3%.

Alocațiile de stat pentru copii, pensiile, bursele și alte ajutoare, deși au un anumit rol în sporirea veniturilor, ele nu contribuie în măsura necesară la reducerea decalajelor mari care există între veniturile medii pe o persoană ale familiilor de salariați cu 3 copii față de cele cu 1 copil. În mărimi absolute și relative această categorie de venituri se prezintă astfel:

- la familiile cu 1 adult și 3 copii - 1222 lei (15,8% din total venituri);
- la familiile cu 2 adulți și 3 copii - 683 lei (6,6% din total venituri).

Nivelul scăzut al venitului mediu pe o persoană din familiile cu mulți copii față de cel cu 1 copil rezultă și din datele care iau în considerare familiile cu copii sub 16 ani (respectiv limita maximă de vârstă care dă dreptul la alocație).

Tabelul nr.2

NIVELUL VENITURILOR TOTALE, MEDII LUNARE PE O PERSOANĂ, ALE FAMILIILOR DE SALARIAȚI, PE GRUPE DUPĂ NUMĂRUL COPILOR ÎN VÂRSTA DE PÂNĂ LA 16 ANI, ÎN ANUL 1992

Grupa de familii	Venituri totale nominale		din care:			
			salarii		alocații, pensii, burse și ajutoare	
	lei	%	lei	%	lei	%
Familii cu copii sub 16 ani						
-cu 1 copil	15186	100,0	11539	100,0	522	100,0
-cu 2 copii	12988	85,5	9857	85,4	602	115,3
-cu 3 copii și mai mulți	8907	58,7	5878	50,9	723	138,5

Datele din tabelul anterior sunt și mai expresive. Venitul mediu din salarii pe o persoană din familie cu 3 copii și mai mulți este mai mic cu aproape 49% decât cel din familie cu 1 copil, iar venitul total cu 41,3%. Observăm totodată că mărimea absolută a alocațiilor pentru copii, inclusiv

celelalte venituri din această categorie, nu diferă sensibil între tipurile de familii, respectiv în funcție de rangul copiilor. Astfel, veniturile amintite sunt în medie, 522 lei pentru familie cu 1 copil și de 723 lei pentru familia cu 3 și mai mulți copii.

cației până la o sumă minimă dacă venitul depășește un anumit plafon (sunt două categorii de plafoane de venit și anume: unul pentru familiile propriu-zise (26.000 DM sau 12986 ECU) și altul pentru părinții separați (19.000 DM sau 9.276 ECU, la care se mai adaugă 9200 DM sau 4491 ECU pentru fiecare copil). De asemenea, în Grecia mărimea alocației pentru copii se reduce progresiv potrivit creșterii venitului anual brut. În Italia, alocațiile sunt în funcție de veniturile familiei și mărimea acesteia. Dacă venitul anual al familiei depășește 33 mil. lire italiene (21289 ECU) nu se acordă alocații familiale. De asemenea, în Spania dacă venitul anual pentru un trai decent al familiei depășește 1 mil. de pesetas (7726 ECU) nu se varsă alocații.

Un alt criteriu în stabilirea alocației în unele din țările amintite îl reprezintă "rangul copilului". În acest sens, arătăm că în 7 din cele 12 țări membre ale CEE alocațiile sunt progresive (Belgia, Germania, Grecia, Franța, Italia, Luxemburg și Olanda), în 4 țări alocația este uniformă (Danemarca, Spania, Portugalia și Irlanda),

iar în Regatul Unit alocația este regresivă (anexa nr.2).

Din cele menționate mai sus rezultă așadar că multe țări cu economie de piață, din care unele dezvoltate, iau în considerare atât criteriul venitului familiei, cât și criteriul rangului copilului în stabilirea alocației de stat pentru copii. Ținând seama de această împrejurare, ca și de experiența noastră din trecut, apreciem că este oportun să se aducă modificări corespunzătoare actualei legi privind alocația de stat pentru copii. Pe lângă reintroducerea "criteriului venit" și a criteriului "rangul copilului" se impune cu necesitate introducerea unei alocații speciale pentru copiii din familiile monoparentale sau majorarea cu un anumit procent a alocațiilor respective. Efectul ar fi benefic, în sensul utilizării cu o eficiență sporită a fondurilor pe care societatea le poate aloca în acest scop. Practic, s-ar crea posibilitatea ca un număr însemnat din familiile care se află sub pragul sărăciei să-și sporească într-o anumită măsură veniturile și respectiv să-și îmbunătățească condițiile de viață. (4)

3. Cu privire la reducerea sarcinilor fiscale pentru familiile cu copii

Experiența relevă că pentru compensarea cheltuielilor suplimentare induse de creșterea copiilor un anumit rol îl pot avea mecanismele de impozitare a veniturilor familiilor cu copii. În Comunitatea Europeană, spre exemplu, în 8 din cele 12 țări membre se practică diferite forme de reducere a sarcinilor fiscale, în funcție de existența în întreținere a copiilor. În acest sens menționăm: a) reducerea bazei de impozitare, respectiv a venitului total impozabil (Belgia, Germania, Grecia, Franța, Italia) sau b) reducerea propriu-zisă a impozitului (Spania, Luxemburg, Portugalia). În cazul reducerii bazei de impozitare se au în vedere fie sume variabile, în funcție de numărul de copii, fie o sumă forfetară pentru fiecare copil. Redăm, în acest sens, câ-

teva exemple. În Belgia, baza de impozitare se reduce astfel: 35.000 franci pentru primul copil, 55.000 franci pentru al doilea; 112.500 franci pentru al treilea copil și 125.000 franci pentru al patrulea și următorii copii. În Germania, reducerea bazei de impozitare este forfetară și se ridică la 4104 mărci pentru fiecare copil. Reducerea directă a impozitului o exemplificăm cu situația din Spania și Portugalia unde sumele sunt de 20.000 pesetas și, respectiv 14.000 escudos pentru fiecare copil.

Franța practică o formă aparte de reducere a bazei de impozitare, respectiv, prin așa-zisul "quotient familial". În esență sistemul are în vedere împărțirea venitului anual total impozabil al familiei la un număr de părți fiscale determinat în

pentru fiecare copil în vârstă de până la 18 ani, care să fie scăzută din venitul al familiei.

Varianta are avantajul pentru toate categoriile de venituri, țărani-proprietari și salariați.

b) În ipoteza în care un singur părinte ar rămâne individual responsabil ar urma să fie înțeles ca reducerea venitului să se realizeze pe aceeași metodologie, cu precizie, urmând să se aplice la venitul individual cel mai mare dintre părinți. Acestora ar fi foarte mică contribuția mai ales pentru salariați.

c) În lipsa ipotezelor anterioare a și b, familiile cu copii mici se bucură, într-un anumit grad, de reducerea impozitului pe venit; salariații pentru activități agricole, iar țărani și proprietari de terenuri agricole. Pot fi avute în vedere două variante: 1) fie reducerea venitului prin anumit procent pentru fiecare copil. Deși în proporție înaltă va continua să aibă efecte pozitive și în următorii ani, trebuie să se înțeleagă că pentru perioadele următoare varianta 1 de reducere este cea mai favorabilă pentru familiile cu copii mici și mai mare de fezabilitate.

În contextul general al reformei sistemului de venituri și contribuțiilor pe venit, reducerea impozitului pe venit pentru familiile monoparentale ar trebui să fie mult mai însemnată.

Ca și în cazul alocațiilor pentru copii trebuie să se înțeleagă că și la reducerea venitului familiilor monoparentale, nu permit ca toate veniturile să fie scăzute (ca de altfel și alte politici de caracter universal: se

trădează de persoanele în sarcină și anume:

- fiecare părinte are dreptul la câte o parte fiscală;

- fiecare copil în sarcină dă dreptul la 1/2 parte sau o parte în cazul în care părintele este celibatar, văduv sau divorțat;

- al treilea copil în întreținere și următorii au dreptul la o parte;

- părinții văduvi (bărbați sau femei) care au copii în sarcină beneficiază de 1/2 parte fiscală suplimentară.

Evident baza impozabilă se reduce în funcție de numărul de părți fiscale (mai mare pentru familiile cu mulți copii sau cu situații speciale); în mod corespunzător aceasta atrage după sine și reducerea impozitului pe care urmează să-l plătească familiile respective.

După cum se observă, în Franța la determinarea bazei de impozitare sunt avuți în vedere pe lângă numărul de copii, și părinții acestora, inclusiv starea lor civilă. În acest context subliniem că și în alte țări se iau în considerare ambii părinți la stabilirea impozitului chiar și în situația când unul dintre ei nu are o sursă de venit. Situația apare atât în cazul în care unitatea de impozitare este familia (respectiv venitul cumulată pe întreaga familie), cât și în situația în care unitatea impozabilă este individul (Belgia, Germania, Luxemburg și Portugalia). În acest caz se practică forme diferite. În Grecia, Italia și Regatul Unit, spre exemplu, se asigură o reducere a bazei individuale de impozitare sau a impozitului propriu-zis cu o anumită sumă forfetară pentru soțiile fără venit.

În unele țări, dimensiunea familială a sistemului fiscal ia în considerare și tipurile de familie sau structura acestora. Familiile monoparentale, spre exemplu, beneficiază de condiții speciale, mai avantajoase de impozitare (Belgia, Germania, Franța, Irlanda, Italia, Luxemburg și Regatul Unit).

Tot din experiența altor țări rezultă că în ultimul timp s-au înțeles criteriile de reducere a sarcinilor fiscale ale familiilor

în acest sens, se iau în considerare și anumite cheltuieli pe care le fac familiile pentru sănătate, educație, inclusiv formarea profesională, cheltuieli care se scad din baza de impozitare. Asemenea reduceri se practică în Grecia, Spania, Italia și Olanda.

În România, dimensiunea familială a politicii fiscale a cunoscut timp de aproape 25 de ani, o formă particulară. Subordonată în fapt obiectivului sporirii natalității, în politica fiscală s-a introdus principiul transferurilor orizontale de venituri. Legea nr.1/1977 a stabilit că "persoanele care muncesc în unitățile socialiste de stat, în vârstă de peste 25 ani care nu au copii, vor plăti o contribuție fixă lunară, în funcție de retribuiția tarifară de încadrare, stabilită, potrivit prevederilor prezentei legi" (art.9, al.2). Precizăm că prin aceeași lege s-a introdus impozitul pe fondul total de retribuție și s-a desființat impozitul asupra retribuțiilor individuale plătite de fiecare persoană. Singura plată cu caracter fiscal din întreprinderile de stat, suportată de salariații fără copii fiind contribuția fixă lunară la care ne-am referit.

Contribuția a avut caracter progresiv, și inițial a variat între 20 lei pentru o retribuție lunară de până la 1440 lei și 550 lei pentru o retribuție de peste 8000 lei. Contribuția amintită a cunoscut o majorare însemnată începând cu luna ianuarie 1986, mărimea ei variind la vremea respectivă între 80 lei pentru o retribuție lunară de până la 1650 lei și 925 lei pentru o retribuție de peste 8000 lei. (Decretul nr.409/1985).

Pentru principiul progresivității, proporția contribuției față de salariul tarifar de încadrare a fost de 4,8% pentru limita superioară a primei tranșe de venit și de 11,6% pentru limita inferioară a ultimei tranșe (8000 lei).

În România, contribuția la care ne-am referit a avut un anumit rol în constituirea fondului pentru alocația de stat pentru copii. În perioada 1986-1989, la un salariu mediu net pe economie, contribuția fixă

sociale, acestea fiind atribuite, cu prioritate, categoriilor sociale care nu se bucură de condiții decente de viață.

"Cartea Albă" a sistemului de asistență socială în România, din mai 1993, reprezintă o bună bază de pornire pentru reformarea sistemului actual.

După părerea noastră, problemele alocațiilor pentru copii (deși nu intră în sfera asistenței sociale) nu au căpătat o rezolvare corespunzătoare, fiind ignorat principiul selectivității familiilor beneficiare în funcție de venitul familiilor din care provin.

"Cartea Albă" propune introducerea

unei noi prestații sociale și anume, ajutorul social de întreținere, destinat asigurării resurselor bănești minime necesare întreținerii familiilor sau oricărei persoane care nu are venituri sau ale căror venituri sunt insuficiente pentru un nivel de trai considerat minim" (pag. 48). Propunerea este pertinentă și reprezintă încă un argument pentru urgentarea stabilirii de către guvern a venitului minim, pe tipuri de familii, ca bază pentru o politică științifică în domeniul protecției sociale a populației.

BIBLIOGRAFIE

- 1) *Commission des Communautés Européennes: MISSOC, La protection sociale dans les états membres de la Communauté; Situation au 1-er juillet 1992 et évolution; Les politiques familiales nationales des états membres de la Communauté Européennes en 1991, Tome I et tome II.*
- 2) *Decretul Consiliului de Stat nr.410/1985 privind alocația de stat și indemnizația pentru copii, ajutoarele ce se acordă mamelor cu mai mulți copii și soțiilor de militari în termen, precum și indemnizațiile de naștere B.Of., nr.76 din 26 decembrie 1985); Decret Lege nr.70/1990 privind modificarea și completarea unor reglementări referitoare la pensii și asigurări sociale (M.Of., nr.24/1990); Decret Lege nr.105/1990 privind unele măsuri referitoare la alocația de stat pentru copii (M.Of., nr.47/1990); Legea nr.61/1993 privind alocația de stat pentru copii (M.Of., Anul V - nr.233 din 28 septembrie 1993).*
- 3) *Constanțin Grigorescu (coordonator), Maria Molnar, Maria Poenaru, Georgeta Dumitrescu, Evaluări privind costul și bugetul de consum, CIDE, București, 1993.*
- 4) *Maria Poenaru, Politică socială și sistemul indicatorilor sociali, București, 1994 (teză de doctorat - manuscris).*
- 5) *Commission des Communautés Européennes, Les politiques familiales nationales des états membres de la Communauté Européenne en 1991, Tome I, p.106-107.*
- 6) *Maria Molnar, Maria Poenaru, Minimul de trai. (Fragul sărăciei) în România, CIDE, București, 1992.*

ANEXE

Anexa nr.1.

Tabloul sinoptic privind prestațiile familiale în Franța

Prestații	Beneficiari	Plafon de resurse	Suma/lună la 1.07.1993
Alocații pt.tineri copii (APTC)	Femei însărcinate și femeile care și-au asumat sarcina creșterii copilului. Alocația este acordată începând cu prima zi care urmează luni a 3-a de sarcină până la vârsta de 3 ani a copilului.	Fără plafon până la a 3-a lună după naștere. Alocația poate fi menținută până la al 3-lea an al copilului, dacă resursele nu depășesc plafoanele complementului familial.	925 franci (F) pt. copilul de mai puțin de 3 luni (sau 45,95% din Baza de calcul a alocațiilor familiale (BCAF), respectiv de (2014,04F). APTC menționată nu se plătește decât o dată pe familie (în afara cazului de nașteri multiple), până la vârsta de 3 ani a copilului.
Alocații familiale	Persoanele care își asumă sarcina creșterii al cel puțin doi copii care nu depășesc o anumită limită de vârstă* și care nu primesc o retribuire superioară de 55% din SMIC(salariul minim interprofesional de creștere). La 1.07.1993 mărimea SMIC era de 5886,27F lunar (169 ore) și 34,83F/oră. (*)18 ani pt. copiii în sarcină, nesalariați; 20 ani pt. tinerii în curs de calific.profes., care continuă studiile sau bolnavii).	Fără plafon	<ul style="list-style-type: none"> • 2 copii: 32% din BCAF sau 644F • 3 copii: 73% sau 1470F • 4 copii: 114% sau 2296F • Pe fiecare copil în plus: 41% sau 826F. • majorare (*) pt.copilul între 10-15 ani: 9 % sau 181F;peste 15 ani: 16% sau 322F. <p>(*) cu excepția celui mai în vârstă copil din familiile cu mai puțin de 3 copii).</p>

Prestații	Beneficiari	Plafon de resurse	Suma/lună la 1.07.1993
Complement familial	Persoanele care au în sarcină cel puțin 3 copii în vârstă de 3 ani și peste.	Condiții de resurse începând cu luna a 4-a (1.07.1992/30.06.1993 venituri din 1991); - gospod. cu un singur venit: 143099F; - gospod. cu două venituri: 175052F; - majorare, pe copil suplimentar: 23850F.	41,65 % sau 839F. Complementul familial nu poate fi cumulat nici cu alocația parentală pt. educație (APE), nici cu APTC de mai sus (în afara perioadei de sarcină).
Alocație pentru reînceperea școlii	Persoanele care au în sarcină unul sau mai mulți copii în vârstă de la 6-16 ani (*) înscrși într-o instit. școlară. <i>(*) (până la 18 ani pt. tinerii în preg. prof. care își urmează stud. și primesc mai puțin de 55% din SMIC).</i>	Veniturile nete impozabile (din anul precedent) nu trebuie să depășească un plafon anual de 2130 de ori plafonul orar al SMIC, majorat cu 30% pe copil în sarcină, respectiv în 1991, 90436 F cu un copil, la care se adaugă 20870 F pe fiecare copil în plus.	20% pe copil sau 403F (în 1993), plătit o dată la începutul școlii.
Alocație pentru părintele singur (isolé)	<ul style="list-style-type: none"> • Pers. singure care își asumă sarc. creș. unuia sau mai mulți copii. • Femeile însărcinate care trăiesc singure sau la părinții lor. <p>Alocația este acordată timp de un an sau până când ultimul copil ajunge la vârsta de 3 ani.</p>	Este necesar ca reurs. primite să fie infer. venit minim lunar", fixat la 150% din baza de calcul a prest. fam., la care se adaugă 50% pt. fiecare copil în sarcină.	Dif. dintre re-surs. pers. și "venitul minim lunar": 3021 F pt. o femeie însărcinată fără copil în sarcină; 4028 F pt. un părinte singur cu copil în sarcină; 1007F pt. fiecare copil în sarcină, în plus.

Prestații	Beneficiari	Plafon de resurse	Suma/lună la 1.07.1993
Alocație de susținere familială	Pers. care trăiesc singure și care au efectiv și permanent în sarcină un copil orfan sau abandonat de unul din părinții săi (sau de amândoi).	Fără plafon	<ul style="list-style-type: none"> • 22,5% sau 453F dacă copilul este în sarcina unuia din părinții săi; • 30% sau 604F dacă copilul este orfan sau abandonat de ambii părinți.
Alocație de educație specială	Pers. care își asumă sarcina creșt. unui copil handicapat având mai puțin de 20 de ani. Se acordă un complement de categ. I dacă copilul are nevoie de un ajutor parțial; de categ. II-a dacă el are nevoie de un ajutor constant; și de categ. III-a dacă starea copilului necesită îngrijiri continue și de înaltă tehnicitate.	Fără plafon	<ul style="list-style-type: none"> • Suma alocației: 32% sau 644F • Complement pt. categ. I 24% sau 483F • Complement pt. a-II-a categ.: 72% sau 1450F • Complement pt. a-III-a categ.: majorare pt. o terță pers. de invalizi, respectiv 5226F
Asigurare de văduvie (prest. este atribuită și plătită prin casele de bătrânețe)	Văduvă sau văduv al unui soț (soție) asigurat: - trăiește singur(ă); - cu un copil în sarcină sau care a crescut un copil timp de 9 ani, înainte de vârsta de 16 ani; - este în vârstă de mai puțin de 55 de ani.	Nu dispune de mai mult de 10762 F resurse personale în timp de 3 luni care preced cererea. Totalul resurselor și al alocaț. devăduvie nu trebuie să depășească 10762F pe trim. In asemenea caz alocația este redusă.	<ul style="list-style-type: none"> • 2870F în primul an • 1885 F în al doilea an • 1435 F în al treilea an <p>Dacă pers. interesată avea 50 de ani sau peste în momentul decesului soțului (iei), alocația poate să fie prelungită până la 55 ani.</p>

Prestații	Beneficiari	Plafon de resurse	Suma/lună la 1.07.1993
Alocație parentală de educație (APE)	Pers. care întrepr. activ. lor profesională la venirea unui al 3-lea copil sau în plus și care justifică 2 ani de activitate în decursul a 10 ani care preced nașterea.	Fără plafon. APE nu este cumulată nici cu complementul familial, nici cu APTC.	142,75% sau 2871F în timpul concediului parental(*) Posibilitatea unei 1/2 din APE în cazul reluării activ. la maximum 1/2 de normă în al 3-lea an(1436F). (*). Fiecare salariat poate să ia un concediu parental de educație sau să lucreze cu timp parțial la terminarea concediului de maternitate. Durata "inițială" a concediului sau a activității cu timp parțial nu poate să depășească un an. El poate fi prelungit de 2 ori și se termină la a 3-a aniversare a copilului. Reglementarea este valabilă și în cazul adopției unui copil. APE se acordă numai în cazul îndeplinirii condițiilor menționate în coloana nr.2 din acest tablou sinoptic.
Alocație pentru îngrijirea copilului la domiciliu	Menajele (sau persoanele singure) care, din rațiuni care țin de activitatea lor profesională, folosesc la domiciliu o pers.pt. creșterea a cel puțin un copil de până la 3 ani.	Fără plafon, dar venitul trim.minim și pe membru al familiei 6042,12F.	Suma egală cu mărimea sarcinilor sociale de plătit în limita a 2000 F pe lună (6000F pe trim.)

Prestații	Beneficiari	Plafon de resurse	Suma/lună la 1.07.1993
Ajutor pentru folosirea unei asistente de maternitate	Persoanele care folosesc o asistentă de maternitate calificată pentru îngrij. copiilor lor în vârstă de mai puțin de 7 ani (a înlocuit după 1.1.1991 prestația soc. pt. asistenta de maternitate).	Fără plafon	Suma egală cu sarcinile sociale datorate pt. folosirea unei asist. de maternitate în limita a 5 SMIC pe zi și pe copil, adică 170,30F, plus o prestație bănească: 519F/lună pt. un copil mai mic de 3 ani, 312F pentru un copil de 3-6 ani.
Primă pentru mutare la alt domiciliu	Prima este rezervată familiilor care au cel puțin 3 copii și mutarea are loc într-o perioadă cuprinsă între a 4 -a lună de sarcină și a 2-a aniversare a ultimului copil.	Plafioanele de resurse sunt aceleași ca cele care sunt luate în considerare pentru a beneficia de ajutorul legat de locuință sau de alocație pt. locuință.	240% din baza lunară, adică 4834F pentru familia cu 3 copii, majorată cu 20% pentru fiecare copil în plus.

Sursa: CFDT, Vos droits, 1994, p.124-127.

**SUMELE LUNARE (ÎN ECU)* ALE ALOCAȚILOR FAMILIALE
ÎN STATELE MEMBRE ALE COMUNITĂȚII EUROPENE (31.12.1991)****

	Primul copil	Al 2-lea copil	Al 3-lea copil	Al 4-lea copil
Belgia	54,9/8,1 (1)	113,2	169,6	169,6
Danemarca	75,7	75,7	75,7	75,7
Germania(2)	35,9	66,6	112,7	122,9
Grecia(3)	8,5/3,9	8,5/9,6	19,1/18,1	25,3/3,2
Spania(4)	26,0	26,0	26,0	26,0
Franța	0,0	92,5	118,4	118,4
Irlanda	20,3	20,3	20,3	22,9
Italia(5)	0/12,9	58,4/12,9	103,8/12,9	149,2/12,9
Luxemburg (6)	49,6	101,7	181,6	149,0
Olanda(6)	30,7	42,8	42,8	53,6
Portugalia	11,4	11,4	11,4	11,4
Regatul Unit	11,6	9,4	9,4	9,4

(*) Transformarea monedei naționale în ECU (31.12.1992).

(**) Fără supliment în funcție de vârstă (nici diminuare ca în Danemarca).

1. Sumele corespund pentru salariați și respectiv pentru persoane independente.

2. Sumele de bază, 01.01.1992.

3. Sumele alocate au în vedere că părintele îndreptățit lucrează în sectorul public sau semipublic/particular.

Pentru sectorul public sumele se aplică până în grila 13 a venitului (= 40.000 drahme). Pentru sectorul semipublic/particular sumele nu se aplică decât la categoriile de venituri cele mai scăzute. Alocația pentru al 3-lea copil (până la vârsta de 3 ani a copilului) și alocația pentru familiile numeroase nu sunt luate în considerație.

4. Supuse unei examen al resurselor.

5. Sumele se referă la "assegno per il nucleo familiare" alocate numai salariaților, variind în funcție de venitul familiei și se referă la membrii familiei (nu exclusiv la copii). Sumele alocate se referă la familiile cu 2 părinți și fără membri handicapați.

6. Pentru Luxemburg și Olanda, sumele au fost reeșalonate pentru a se obține sume pe copil din "rangul dat", în locul sumelor pentru un grup de copii. În aceste două țări în fapt, un prim copil primește mai mult dacă el este urmas de un al doilea, și mai mult dacă există un al treilea copil, și așa mai departe. Aceste suplimente au fost atribuite copilului care a creat dreptul respectiv.

Sursa: Commission des Communautés Européennes, Les politiques familiales nationales des états membres de la Communauté Européenne en 1991, Tome I, pag.61.